

сипвали растенията съ жълтъ пѣськъ. Водата на Нилъ се смалявала, сгушвала се подъ земята чакъ на дъното. Отъ юний месецъ ставала промѣна. Безъ да има облаци, дъждове, безъ грѣмотевици, народътъ съ очудване вижда, че водата въ Нилъ почва да се наголѣмвява, и постепенно да се издига по-високо въ коритото си. Огъ день на день водата се приижда, стига до върха на брѣговетѣ, започва да ги прелива и нахлува по лжкитѣ, по низинитѣ, по полетата. Населението се разбѣгва по височинитѣ и често селата, построени по хълмоветѣ, се обгрѣщатъ отъ водата, та ставатъ като острови.

Египтенитѣ жънатъ житото

Наводнението било страшно, ала народътъ не се боялъ, защото знаялъ, че водата му носи благодать: хубава зеленина, жито, ечемикъ, овесъ, риба и други. Наопаки, населението тогава се радвало, пѣло, свирѣло, играело и принасяло жъртва на боговетѣ.

Наводнението траело четири месеци, следъ това водата почвала бавно да спада; поляка лека отеглила се отъ полетата, низинитѣ и лжкитѣ, та се прибирала пакъ въ коритото на рѣката. Презъ октомврий народътъ излиза отъ селищата си, спуска се къмъ наводненитѣ до тогава мѣста, по които вече имало наринатъ доста дебелъ слой орна земя и, дето може, прѣска направо сѣме въ тинята, а